

Chương 27

“Xe buýt tuyến 13 tới 9 giờ tối là hết chuyến, máy đưa là tân sinh viên 11 giờ tối sẽ có ngẫu nhiên xét phòng, đừng có chơi lâu quá.” Xuống núi là ngồi xe du lịch, trên xe Tô Tiểu nhắc nhở đám nam sinh đang bùng bùng hưng phấn, “Xét phòng mà bị bắt được là bị trừ tích phân đấy!”

“Ừ, tôi biết.” Phát Thanh Viên gật đầu.

Tới chân núi, đoàn người tách ra đi hai đường.

Bọn Tô Tiểu trở về trường đã hơn 8 giờ tối.

Đến phòng kí túc, Tô Tiểu mở diễn đàn trường, lăn la trong mục game một hồi.

Mục game của trường có ba chủ đề, một cái là Tiêu Dao, một cái là Ma thú thế giới, một cái là nơi để bình luận game. Người quản lý là ICE...

Diễn đàn của trường ngoại trừ chủ đề tự do ra thì mục game là có lượng bài lớn nhất, bởi không biết các trò chơi khác, nên bình thường Tô Tiểu chỉ vào xem chủ đề Tiêu Dao thôi.

Bài post hoạt động của thể lực Thiên Nhai đều gửi lên ở đó, cũng tiện cho bọn họ hấp dẫn người chơi mới, ID của Cố Mặc là Lam Điều.

Click vào sau liền nhìn thấy một bài post màu đỏ, thể lực Thiên Nhai tổ 20 người đi Vạn Ma Quật, trước mắt đã thông quan tới BOSS thứ ba, dự tính tới tuần sau sẽ lật đổ được BOSS cuối cùng – Ma tông Nhân Tiêu Diêu. Máy người dưới ào ào khen các bạn Thiên Nhai quá đỉnh, sau đó lại hô hào người mới vĩnh sấm Thiên Nhai.

Tô Tiểu cảm thấy chiếm được nguồn nhân lực trong trường, nhân số của thể lực bọn họ quả thật là càng ngày càng nhiều, sánh với đó, gần đây Phù Vân Các bị chèn ép, nhân khẩu xói mòn cực kỳ nghiêm trọng, song phương lại giết nhau đến chết mới thôi, cứ thế này, tình hình của Phù Vân Các sẽ càng ngày càng gian nan. Loạn Đánh Tỳ Bà lúc trước cũng có hùng tâm tráng chí, giờ quả thật cũng oan khuất!

Kéo bài post xuống, cô còn nhìn thấy một bài post màu đỏ, người gửi là Cố Mặc.

Chúc mừng Thiên Nhai thể lực chiến thứ bảy này đã đoạt được hai Tề thiên đài.

Đài tuần trước Phù Vân Các chiếm được đã đổi chủ, mấy lời nhận xét càng càn rỡ, các loại từ ngữ đả kích Phù Vân Các thường xuyên xuất hiện, khiến Tô Tiểu nhứ chặt mày.

Bởi tâm trạng không tốt, cả mấy ngày cuối tuần cô đều không vào game, đương nhiên cũng không tham gia thế lực chiến.

Xem tới đó Tô Tiểu liền đóng trang diễn đàn, trực tiếp đăng nhập game, vào nick chính Hứa Ngải Dĩ Thâm.

Cô vừa lên đã bị các thành viên đang online của thế lực công kích mãnh liệt.

【Thế lực nguyên lão】 Hoa Vô Tình: Đồ nhi, con chết ở đâu thế hả! Hai ngày không lên ta nhớ con muốn chết được!

Tuy bị sự phụ rít gào, nhưng trong lòng Tô Tiểu lại cực âm áp.

【Thế lực】 Mặc Mặc Vô Ngữ: Hần vừa nói Thương khô không có quáng thạch cao cấp nữa rồi, làm sư môn còn phải ra hàng gửi bán mua, cho nên đặc biệt nhớ cô.

【Thế lực nguyên lão】 Hứa Ngải Dĩ Thâm:...

Tô Tiểu đen mặt.

【Thế lực nguyên lão】 Hứa Ngải Dĩ Thâm: Ta đi đào quặng vậy, vừa lúc nick phụ chế tạo cũng đã 65 rồi, đợi tí nữa ai rảnh mang ta đi phụ bản tới 70, tranh thủ sớm sớm tạo ra Châm.

Nói dứt lời, Tô Tiểu truyền tống Hứa Ngải Dĩ Thâm tới Hắc Thạch Sơn Mạch.

Đào quặng thực chất là một hoạt động rất chi là buồn chán, chạy khắp núi khắp đồi, thấy quặng thạch còn phải ngồi trông cho nó thành thực rồi mới đào được, có lúc số đen thì một khối quặng có đến vài người ngồi canh, còn phải xem động tác ai nhanh, đường mạng của ai lướt nhất, cho nên vào lúc này đào quặng với Tô Tiểu mà nói là cực kỳ bi kịch.

“Hử, lại đào quặng? Mang nick phụ của tôi đi thăng cấp đi!” Trần Vi lúc này còn chưa bước vào phòng đã bị người trong đội gọi đi họp, bây giờ mới về.

“Bà làm nhiệm vụ trước đi, Phục quý lệnh cấp 63, có trang sức tiểu cực phẩm màu tím nhé! Mang vào đẹp lắm.” Tô Tiểu quay lại, chớp chớp mắt với Trần Vi.

“Chính là nhiệm vụ Vong Tình Nhai Mộng Cơ? Nào có tiểu cực phẩm gì, nhiệm vụ rách nát!” Trần Vi lầm bầm, đưa tay bật máy tính lên.

“Nhiệm vụ mật!” Tô Tiểu nghiêm túc nói, “Kỳ thật Lý Mộng Diệu vẫn còn yêu Mộng Cơ.”

Trần Vi lại không đồng ý, “Quản hần ta yêu hay không, mau nhìn màn hình, sắp chết rồi kìa!”

Sắp chết? Không phải cô đang đào quặng à? Lẽ nào Bất Niệm Tình Thâm lại làm ma ám xuất hiện nữa rồi? Tầm mắt Tô Tiểu chuyển vào game, phát hiện mình bị bao vây.

Không phải là Bất Niệm Tình Thâm, mà là người quen cũ bên Thiên Nhai.

Lam Điều và Phượng Tê Ngô.

Tô Tiểu nắm chuột, cô không kịp phóng kỹ năng, chỉ kịp tới nhặt xác cho mình.

【Gần】 Phượng Tê Ngô: Trên đất thoải mái không hả?

【Gần】 Hứa Ngải Dĩ Thâm: Khó chịu, quá là cứng, Lam Điều ca ca người thân mình cứng tráng, không bằng nằm xuống lót ở dưới cho ta.

【Gần】 Lam Điều:...

Tô Tiểu tùy ý trêu ghẹo xong chuẩn bị sống lại ở chỗ khác, kết quả đang muốn đứng lên liền thấy trên đầu Lam Điều bị trúng một tên, Mặc Mặc Vô Ngữ và Hoa Vô Tình hùng hùng hổ hổ xông tới, chưa tới một cái chớp mắt, Lam Điều quả thật đã nằm xuống cạnh cô.

Phượng Tê Ngô thì bị chết xa hơn một chút, Tô Tiểu bỗng bật cười.

【Gần】 Hoa Vô Tình: Hứa Hứa, thấy bọn ta tốt với con chưa, nhanh như thế đã thỏa mãn nguyện vọng của con rồi đó.

Không quá một phút, người bên thế lực Thiên Nhai đã huy động toàn lực qua, từ điểm truyền tống hiện lên một đồng, Hoa Vô Tình mắt thấy không ổn lập tức lên ngựa, đáng tiếc động tác chỉ làm được nửa đã bị đám người ùn ùn xông lên quần cho hôn mê, mà Mặc Mặc Vô Ngữ thì mở ra kỹ năng cực tốc, nhanh chóng nhảy ra thật xa.

Hoa Vô Tình trang bị tốt, thao tác cũng không tệ, nhưng mà dưới tình huống bị quần ẩu như này chỉ có thể kiên trì hơn Hứa Ngải Dĩ Thâm của Tô Tiểu 2 giây.

Hoa Vô Tình cũng chết.

Mặc Mặc Vô Ngữ bỏ trốn mất dạng.

【Thế lực nguyên lão】 Hoa Vô Tình: MN, người lại bỏ thầy thuốc chạy mất mạng!

【Thế lực】 Mặc Mặc Vô Ngữ: Người làm gì được nào.

【Thế lực nguyên lão】 Hoa Vô Tình: Trong chiến trường cũng thế, thấy người nhiều liền chạy ra xa, tổ đội với người thật CMN khổ. Dã ngoại cũng thế, lão tử không hầu người nữa, lão tử muốn PK với nhà người.

Sư phụ, ngài thật kiêu ngạo...

【Thế lực】 Mặc Mặc Vô Ngữ: Người không nổi.

【Thế lực nguyên lão】 Hứa Ngải Dĩ Thâm: Phụt.

【Gần】 Thanh Phong: Ôi, người của Phù Vân Các đâu? Nhanh nhanh lên chúng ta chờ các người tới báo thù.

Tô Tiểu mở thế lực ra xem qua, số người online không đến 19 người, một số đang ở phụ bản, một số thì trong chiến trường, thật sự không có lực lượng ra đã ngoại PK.

【Gần】 Hoa Vô Tình: Giết lợn cần gì dao mổ trâu.

【Gần】 Phượng Tê Ngô: Cút chó.

【Gần】 Hoa Vô Tình: Khi xưa ta không đáp ứng người, người canh cánh trong lòng tới nay, đại lão gia người còn muốn sao!

【Gần】 Phượng Tê Ngô: Cút.

“Này, bà biết Phượng Tê Ngô trong đội bóng rổ kia thích ai không?” Tô Tiểu đột nhiên ngẩng đầu lên hỏi.

“Trông hơi to khỏe, bình thường hay đi chung với Cố Mặc ấy.”

“Bà nói Tiêu Từ á!” Trần Vi đứng sau Tô Tiểu, do dự một lát rồi nói, “Không biết.” sau đó cô nàng néo néo cằm, “Lẽ nào là tôi?”

Tô Tiểu đảo tròn mắt.

“Tôi muốn nói xấu cậu ta trước mặt cô nàng cậu ta thích, nói cậu ta thật ra thích đàn ông, còn từng cầu hôn Hoa Vô Tình.”

Trần Vi: “Ặc...”

“Đúng rồi, hôm nay anh chàng đội trưởng chiến đội ấy trông cũng được đấy, tôi thấy bọn bà leo núi chậm rì rì đi sau cùng, có gian tình không đấy?” Trần Vi vỗ vai Tô Tiểu một cái, cười đến gian xảo, “Tôi thấy người ta được đấy, đáng tin hơn Cố Mặc, bà chẳng phải là ‘thanh xuân niên thiếu tổng thị thi’ à, đều là đội trưởng, có thể thỏa mãn được thiếu phụ tình hoài của bà nhé! Nhưng tên đó bình thường trầm lắm mà, không có ấn tượng gì cả, lúc trước chưa từng để ý tới.” Tổng kết xong Trần Vi gật đầu, “Có thể xem xét một chút.”¹

“Hình tượng đội trưởng đội bóng rổ luôn luôn là mỹ nam thanh xuân phơi phới, mặc sức tung hoành trên sân bóng. Còn đội trưởng chiến đội trong game đều là loại da trắng bệch, rối loạn dinh dưỡng, quanh năm ngụp lặn trong quán net, một tay nắm chuột còn một tay gãi chân, có thể so được sao?” Tô Tiểu nói.

“Có điều thao tác trò chơi của cậu ta khẳng định là rất mạnh, tốc độ tay bao nhiêu? Chắc phải nhanh lắm!” Trần Vi hỏi.

Tô Tiểu trầm mặc một lát, sau đó nhướn mày, “Nghe nói tốc độ tay có thể cày ra được đó.”

“A?” Trần Vi đầu tiên ngẩn ra, sau đó thuận thế đấm lưng Tô Tiểu một cái, “Bà là đồ lưu manh. Mấy đứa con trai trong lớp đều mù hết rồi, toàn nói bà dịu dàng thùy mị, giống mỹ nhân cổ xưa uyển chuyển hàm xúc như sóng nước Giang Nam, chỉ có lão đây mới biết bộ mặt thật của bà!”

“Khách khí!” Tô Tiểu nhàn nhạt cười, nhấp chuột sống lại ở thành đô.

Quáng thạch ở thành đô cũng không ít, nhưng người chơi nhiều hơn, ở đây thì phải nhanh tay lẹ mắt mới cướp được. Nhưng ở thành đô cũng có chỗ tốt, bởi vì là thành chủ, rất nhiều nơi là khu an toàn, có thể tránh được tai vạ bất ngờ.

Liên tiếp đào được 4 tổ quáng thạch, Tô Tiểu mới đổi nick, đăng nhập vào Tiểu Ngữ Ngung Nhiên. Vừa mới lên liền thấy thế lực đang spam, mở hội nghị trên oai oai, toàn bộ đều lên oai oai, kẻ vi phạm lập tức hành quyết!”

Tô Tiểu vội vàng đăng nhập oai oai.

Lúc này những thành viên online hầu hết đều đã tê tụ, Loạn Đánh Tỳ Bà điểm danh xong xuôi, đập bàn một cái rống lên.

“Gần đây thành viên bị xói mòn nghiêm trọng, mọi người đều ra ngoài của các em vào, không của được thì tự cắt JJ đi làm con gái dụ các anh, nghe rõ chưa!”

Phù Vân Các gần đây bị giết thê thảm, rất nhiều muội tử đều xin ra khỏi thế lực, bây giờ trong 10 người online, chỉ có Hứa Ngải Dĩ Thâm và Thanh Thành Tuyệt là con gái, mà Tô Tiểu cô lại không được trời phú cho cái kỹ năng câu người khác, nững nịu làm dáng thực lực không bằng Hoa Vô Tình, còn về Thanh Thành Tuyệt là một cô chiến sĩ rất bu hãn, hoàn toàn là cạp mẹ tái thế, đến nay nhân sinh đại sự còn chưa giải quyết, càng không thể giao trách nhiệm trọng đại cho được, cho nên Loạn Đánh Tỳ Bà chỉ có thể đánh chủ ý sang các thành viên khác.

“Mấy người các ngươi, nếu hai ngày này không kéo người vào được, thì toàn bộ biến tính đi câu kéo đàn ông đi! Hoa Vô Tình ngươi không cần thay đổi, dù sao cũng là nhân yêu, ta xem trọng nhà ngươi đấy, hê hê.” Loạn Đánh Tỳ Bà cười cực kỳ bỉ ổi.

“Nhưng người ta là nhân yêu nổi tiếng mà.” Hoa Vô Tình bẽn lễn nói.

“Có nổi tiếng nữa cũng chẳng nổi tiếng bằng Hứa Hứa!”

Mùa Hạ: “Đúng vậy, ngươi nổi tiếng cái P, chẳng phải ngươi không muốn gả cho tên chiến sĩ bên Thiên Nhai mới tự xưng mình là nhân yêu à, ngươi lúc đó đã nói chẳng qua là không muốn gả tìm cái lý do thôi, ngươi kỳ thật không phải nhân yêu, là loli chẳng phải được rồi à!”

Tô Tiểu: “...”

【Thế lực】 Mặc Mặc Vô Ngữ: Ta thao tác quá tốt, cho dù biến tính cũng không ai nghĩ ta là nữ.

【Thế lực nguyên lão】 Hoa Vô Tình: 凸!

【Thế lực thượng thư】 Cố Hi Bạch: Ngươi dám đi mua cái tai nghe không?

【Thế lực】 Mặc Mặc Vô Ngữ: Dám.

【Thế lực】 Mặc Mặc Vô Ngữ: Nhưng không muốn.

【Quân chủ】 Loạn Đánh Tỳ Bà: MN, giải tán, cần của gái thì đi của gái!
Cần dụ trai thì đi dụ trai đi!

【Thế lực】 Tiểu Ngữ Ngung Nhiên: Sư phụ mang phụ bản.

Hệ thống: Cố Hi Bạch mời bạn gia nhập đội.

Hệ thống: Mặc Mặc Vô Ngữ mời bạn gia nhập đội.

Chú thích:

1. Hồi bốn mươi hai trong bộ võ hiệp “Băng hà tẩy kiếm lục” của Lương Vũ Sinh: “Trung niên tâm sự nùng như tửu thiếu niên tình hoài tổng thị thi”.